02/05/2021

ПАТРИАРШЕСКО И СИНОДАЛНО ПАСХАЛНО ПОСЛАНИЕ



Възлюбени във Възкръсналия Господ Иисус Христос чеда на светата ни Църква,

Пребъдвайки в пълнотата на пасхалната радост, съпреживявайки удивлението на жените-мироносици пред победата на Спасителя над смъртта, засвидетелствана от ангела и празния гроб, с архипастирска любов приветстваме и поздравяваме всички вас с най-радостния от всички поздрави: ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

„Възкръсна Христос и се радват ангелите! Възкръсна Христос и живот се въдвори! Възкръсна Христос, и нито един мъртвец няма в гроба, защото Христос, Който възкръсна от мъртвите, за умрелите стана начатък“

(из Похвално слово за Пасха от св. Йоан Златоуст). Адът, тлението и смъртта изгубиха своята власт над човека, защото вече Христос е Този, Който притежава „власт над всяка плът“, за да даде на всички, които вярват в Него, „живот вечен“ (Йоан. 17:2). Защото Той затова дойде: за да имаме живот и да го имаме в изобилие (срв. Йоан. 10:10).

В богочовешката личност на Господ Иисус Христос се осъществиха всички древни пророчества за помиряването на земята с небето; в Него се откри „тайната, скривана от векове в Бога“ (Еф. 3:9), и „благодатта… се възцари с правда за живот вечен…“ (Рим. 5:21). В Него, „Светия Божий“ (Марк. 1:24), Бог възстанови човека в онова негово достойнство, в което го беше видял още в предвечния Свой творчески домостроителен план и за което го бе извикал към живот в зората на творението – най-висшето достойнство на венеца на това творение, призован „да господарува над морските риби, и над небесните птици, (и над зверовете) и над добитъка, и над цялата земя, и над всички гадини, които пълзят по земята“ (Бит. 1:26); защото човекът единствен от всички твари е сътворен от Бога по Неговия образ и защото на Бога и Неговото божествено съвършенство той е призован да се уподобява (срв. Мат. 5:48).

Пребъдвайки в това най-високо достойнство, ние, верните на Христа изповедници на Неговото име пред света, познаваме най-добре и онази най-висока отговорност, която съпътства това човешко достойнство: отговорност, която човекът носи първом към самия себе си като храм и обиталище на Светия Дух, а сетне и към заобикалящата го среда, към цялото творение и всички твари, за които ни е казано, че „с нетърпение ожидат прославянето на синовете Божии“ (Рим. 8:19). Толкова категорично е свидетелството на Божието Откровение за това колко тясно съдбините на нашия свят и на цялото творение са преплетени с живота, с решенията и действията на

човека.

Ето защо толкова смущаващо е, че и днес, две хилядолетия след Възкресението на Христа и всички останали спасителни за човеците събития от свещената история, светът, в който живеем, продължава да бъде раздиран от неправди и противоречия, от войни и всевъзможни прояви на омраза и на насилие от човек към човека; че макар и изкупен от Бога, светът, в който живеем, продължава да бъде болен, паднал в страсти и грехове свят, страдащ поради човешката леност в голямото богочовешко дело на спасението – свят, в който вечните евангелски ценности и небесните съкровища, които Христос ни съветва да събираме, са все повече изместувани от невиждан егоизъм и егоцентризъм, от страст към притежаване и консуматорство, които застрашават вече не само нашите морални устои, но и самия живот на земята, която обитаваме. Следователно не трябва да учудва, че днес човечеството все по-трудно живее в мир както самò със себе си, така и със заобикалящата го природа. Не трябва да ни учудват отговорите, които то получава от природата заради своята все по-засилваща се алчност и страстна ненаситност, заради все по-видимия отказ от призванието си да бъде добър и разумен стопанин на поверения му от Бога свят.

Особено подходящ за размисъл върху всичко това е тъкмо днешният ден: денят на Христовото Възкресение. Ден, в който животът тържествува, категорично побеждавайки злото, ада и смъртта. Ден, в който ставаме свидетели на осъществяването на най-висшата хармония между небето и земята, между божественото и тварното, между Бога и човека. Ден, в който Божията свята воля за света и за всекиго от нас е заявена с цялата възможна категоричност, защото „ето, Христос възкръсна от мъртви и за умрелите стана начатък“ (1 Кор. 15:20); защото в този ден за всеки от нас и за цялото човечество е посочен път към спасение и вечен живот.

Нека не се отклоняваме от този път нито наляво, нито надясно, но да го следваме неотклонно, като при всяко колебание сверяваме мислите и действията си с онова, което ни е завещано от нашия Господ в Неговото свето Евангелие, откъдето извират водещите начала, вечните истини и всички непреходни ценности и принципи на християнския ни живот и нашето християнско отношение към света и всичко около нас.

Поздравяваме с великия празник на Христовото Възкресение всички чеда на светата ни Църква в Родината и извън нея!

Благодатта, мирът и любовта на Възкръсналия от мъртвите Господ

Иисус Христос и общението в Светия Дух да бъдат с всички нас!

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД

† НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ И

МИТРОПОЛИТ СОФИЙСКИ

ЧЛЕНОВЕ НА СВ. СИНОД:

Сливенски митрополит † ЙОАНИКИЙ

На САЩ, Канада и Австралия митрополит † ЙОСИФ

Великотърновски митрополит † ГРИГОРИЙ

Плевенски митрополит † ИГНАТИЙ

Ловчански митрополит † ГАВРИИЛ

Пловдивски митрополит † НИКОЛАЙ

Западно- и Средноевропейски митрополит † АНТОНИЙ

Варненски и Великопреславски митрополит † ЙОАН

Неврокопски митрополит † СЕРАФИМ

Русенски митрополит † НАУМ

Старозагорски митрополит † КИПРИАН

Врачански митрополит † ГРИГОРИЙ

Видински митрополит † ДАНИИЛ

Доростолски митрополит † ЯКОВ

Забележка: Това послание да се прочете от църковния амвон на

Възкресение Христово, 2 май 2021 г.